

Crna Gora
VLADA CRNE GORE
Broj: 08-024/24-2031/4
Podgorica, 4. jun 2024. godine

USTAVNI SUD CRNE GORE
Gospođa Snežana Armenko, predsjednik

PODGORICA

Vlada Crne Gore je, na sjednici održanoj 30. maja 2024. godine, razmotrila Inicijativu za pokretanje postupka za ocjenu ustavnosti odredbe člana 3 stav 1 Zakona o morskom dobru („Službeni list RCG“, broj 14/92) i čl. 1 do 7 Odluke o donošenju prostornog plana posebne namjene za obalno područje Crne Gore („Službeni list CG“, broj 56/18), koju je Ustavnom суду Crne Gore podnio Omer Bajraktari, predsjednik Opštine Ulcinj, a Ustavni sud dostavio Vladi radi davanja mišljenja.

S tim u vezi, Vlada daje sljedeće

MIŠLJENJE

Podnositelj Inicijative navodi: da odredba člana 3 stav 1 Zakona o morskom dobru nije u saglasnosti sa odredbom člana 145 Ustava Crne Gore, jer je nepredvidiva i neprecizna; da obala nije bliže definisana odnosno ne pravi se razlika između obale i zone morskog dobra; da je Odluka o donošenju prostornog plana posebne namjene za obalno područje Crne Gore diskriminatorna i u nesaglasnosti sa članom 8 stav 1 Ustava, čl. 2, 10, 11 i 20 stav 1 tačka 3 Zakona o zabrani diskriminacije, članom 14 u vezi člana 1 Protokola 1 Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i članom 1 Protokola 12; da je u Opštini Ulcinj površina granice morskog dobra utvrđena na 3,318,4 ha što je najviše prostora u odnosu na druge Opštine (u Herceg Novom granica je utvrđena na 491,7 ha, Tivtu 746,3 ha; Kotoru 215,9 ha, Budvi 220,6 ha i Baru 796,6 ha) i da takvo postupanje nema objektivno i razumno opravdanje; da se 57,32% učešća morskog dobra nalazi na teritoriji Opštine Ulcinj što jasno ukazuje da ne postoji srazmernost i proporcionalnost, posebno kod činjenice da Morsko dobro u Opštini Ulcinj obuhvata 13% ukupne teritorije, dok u drugim opštinama to nije slučaj. Predlaže Ustavnom судu obustavu izvršenja pojedinačnih akata i radnji koje su preduzete na osnovu člana 3 stav 1 Zakona o morskom dobru i čl. 1 do 7

Odluke o donošenju prostornog plana posebne namjene za obalno područje Crne Gore, kao i da se doneše odluka da odredba člana 3 stav 1 Zakona o morskom dobru i čl. 1 do 7 Odluke o donošenju prostornog plana posebne namjene za obalno područje nijesu u saglasnosti sa Ustavom Crne Gore i potvrđenim i objavljenim međunarodnim ugovorima.

Odredbom člana 3 Zakona o morskom dobru propisano je da se morskom obalom, u smislu ovog zakona, smatra pojas kopna ograničen linijom do koje dopiru najveći talasi za vrijeme najjačeg nevremena, kao i dio kopna koji po svojoj prirodi ili namjeni služi korišćenju mora za pomorski saobraćaj i morski ribolov i za druge svrhe koje su u vezi sa korišćenjem mora, a koji je širok najmanje šest metara, računajući od linije koja je horizontalno udaljena od linije do koje dopiru najveći talasi za vrijeme najjačeg nevremena (stav 1); Skupština Crne Gore može utvrditi širinu morske obale za pojedina područja i preko granice utvrđene u stavu 1 ovog člana (stav 3).

Odredbama čl. 1 do 7 Odluke o donošenju prostornog plana posebne namjene za obalno područje Crne Gore, koji je donijela Skupština Crne Gore, ovaj planski dokument donijet je za period do 2030. godine, utvrđen obuhvat plana i sadržaj plana, kao i detaljna razrada za četiri lokacije. Odredbom člana 8 Odluke utvrđeno je da se planom obalnog područja definiše granice morskog dobra shodno Zakonu o morskom dobru. Članom 8 ove odluke utvrđeno je da se planom obalnog područja definiše granica morskog dobra shodno Zakonu o morskom dobru, a stupanjem na snagu Odluke prestaje da važi Odluka o donošenju Prostornog plana posebne namjene za morsko dobro („Službeni list RCG“, broj 30/07).

Plan posebne namjene za obalno područje obuhvata i područje morskog dobra, koje je tretirano derogiranim Prostornim planom posebne namjene za morsko dobro kojim je, istovremeno, utvrđena prva granica ovog dobra. Granica morskog dobra definisana Prostornim planom posebne namjene za obalno područje ostala je, u osnovi, ista uz određena, neznatna odstupanja.

Granica Morskog dobra u Opštini Ulcinj određena je na osnovu: međusobne povezanosti morskog, kopnenog i riječnog sistema koji čine zonu morskog dobra ekološki osjetljivim područjem i gdje promjene u jednom prirodnom sistemu izazivaju posljedice u drugom sistemu; činjenice da se radi o prostoru koji je pod konstantnim i dinamičnim procesom morfoloških, pejzažnih, ekoloških i drugih promjena; cjelovitosti prirodne ili izgrađene sredine; zaštićene prirodne cjeline odnosno objekata na kojima je uspostavljen poseban režim zaštite kao integralnog prirodnog ili kulturnog dobra; namjenskog korišćenja, prirode, karaktera i funkcionalne cjelovitosti morskog dobra; teritorijalne i tehničko – tehnološke cjeline za obavljanje privrednih i drugih dozvoljenih djelatnosti na području morskog dobra.

Pri određivanju granice Morskog dobra nije bilo drugačijeg tretmana Opštine Ulcinj u odnosu na druge primorske opštine niti, pak, diskriminacije zajednice odnosno stanovništva Opštine Ulcinj.

Ustavni sud Crne Gore svojim Rješenjem U-II br. 44/11, od 17. 4. 2014. godine, nije prihvatio Inicijativu za pokretanje postupka za ocjenu ustavnosti i zakonitosti Odluke o donošenju Prostornog plana posebne namjene za Morsko dobro („Službeni list CG“, broj 30/07) i, pored ostalog, našao „da su za ocjenu zakonitosti osporene Odluke neposredno mjerodavne odredbe člana 3 st. 1 i 3 Zakona o morskom dobru, kojima je Skupština, kao donosilac Plana, ovlašćena da, pri definisanju granične linije Morskog dobra na kopnu, utvrdi širinu morske obale za pojedina područja i preko granice utvrđene stavom 1 ove odredbe Zakona. Saglasno tome, Skupština je osporenom Odlukom definisala kopneni prostor Morskog dobra oko 58 km², čime je utvrđena najveća širina morske obale za pojedina područja preko granice propisane stavom 1 člana 3 Zakona. Skupština, po ocjeni Ustavnog suda, nije prekoračila granice zakonskog ovlašćenja iz odredbe člana 3 stav 3 Zakona, kada je osporenim planskim dokumentom definisala navedeni prostor morskog dobra, imajući u vidu pravne, ekonomске i ekološke kriterijume, propisani minimum od šest metara od najvećeg talasa za vrijeme najjačeg nevremena, tako da se njome obezbjeđuje prirodna, ekomska i ekološka cjelina, u mjeri u kojoj je bilo objektivno moguće. Najveća širina kopnenog dijela morskog dobra, prema osporenom aktu, obezbijedena je u privrednim zonama čija se djelatnost vezuje za eksplataciju mora i njegovih živih i neživih resursa, odnosno podmorja i podzemlja, na ušćima Rijeka i izvora na obali, kao i zaštićenim objektima prirode i prirodnim rezervatima. Stoga, navode iz Inicijative kojima se ukazuje na nenadležnost Komisije formirane Odlukom Vlade u cilju utvrđivanja granične linije Morskog dobra na kopnu, Ustavni sud ocjenjuje irelevantnim, jer je Odluku donijela Skupština koja je Zakonom određen nadležni organ za donošenje prostornog plana područja posebne namjene.“

Polazeći od navedenog, Vlada smatra da nema osnova za prihvatanje date inicijative i da član 3 stav 1 Zakona o morskom dobru i čl. 1 do 7 Odluke o donošenju prostornog plana posebne namjene za obalno područje Crne Gore nijesu nesaglasni sa Ustavom Crne Gore i potvrđenim i objavljenim međunarodnim ugovorima.

